

RADIŠANA UN GRĒKĀKRIŠANA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Moz. 3:1-15, Mat. 4:3-10, Kol. 2:20-23, Jāņa 3:17, Atkl. 14:6, 7.

ATMIŅAS PANTS:

„Un Es celšu ienaidu starp tevi un sievu, starp tavu dzimumu un sievas dzimumu. Tas tev sadragās galvu, bet tu viņam iekodīsi papēdī.” (1. Moz. 3:15).

Kāds komiķis parasti attēloja sievieti, vārdā Žeraldīne. Kādā monologā viņa bija mācītāja sieva, kas bija atnākusi mājās, ģērbusies jaunās, dārgās drēbēs. Viņas vīrs (ko attēloja tas pats komiķis) kļuva dusmīgs. Žeraldīne atbildot iekļiedzās: „Velns lika man nopirkt šīs drēbes! Es tās negribēju pirkt. Velns man uzmācās.”

Tā bija anekdote. Bet mūsu pasaule un tajā valdošais ļaunums parāda, ka sātans nav tas, par ko būtu jāsmejas.

Dažiem cilvēkiem ideja par velnu ir sena māņticība, kas nav jāņem nopietni. Tomēr Raksti ir nepārprotami: lai gan sātans ir sakauts ienaidnieks (Atkl. 12:12, 1. Jāņa 3:8), viņš atrodas šeit, vīrs zemes, un viņš ir nolēmis izdarīt tik daudz postījumu un kaitējumu Dieva radībā, cik vien iespējams.

Šajā nedēļā mēs aplūkosim sātana sākotnējo uzbrukumu un ko mēs no tā varam mācīties, lai tikmēr, kamēr viņš mums vēl joprojām var uzbrukt, mēs varētu saglabāt uzvaru, kas mums ir sagādāta Kristū.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 9. februārī!

ČŪSKA BIJA VILTĪGĀKA

Izlasi 1. Moz. 3:1. Kā ir aprakstīts sātans čūska izskatā? Kā šī apraksta patiesums atklājas pat šajā vienā pantā? _____

Čūska viltība ir redzama tajā, kā tā iesāk savu kārdināšanu. Tā neuzbrūk tiešā veidā, bet mēģina iesaistīt sievieti sarunā. Ievēro, ka čūska vārdi satur vismaz divus problemātiskus aspektus. Pirmkārt, tā jautā, vai Dievs patiešām ir kaut ko īpaši aizliedzis. Vienlaikus tā pārfrazē savu jautājumu, lai apšaubītu Dieva augstsirdību. Būtībā tā jautā: „Vai Dievs patiešām ir kaut ko jums aizliedzis? Vai Viņš neļauj jums ēst no visiem dārza kokiem?” Bet, apzināti citējot Dieva norādījumu nepareizi, čūska kārdina sievu izlabot tās apgalvojumu un veiksmīgi ievilina viņu sarunā. Čūska stratēģija noteikti ir „viltīga”.

Protams, nevienam nevajadzētu būt pārsteigtam par to. Jēzus sauca velnu par meli un par melu tēvu (Jāņa 8:44). Atkl. 12:9 velns piekrāpj visu pasauli, kas nozīmē, ka neviens no mums, pat kā septītās dienas adventists, nav drošs. Sātans acimredzami nav zaudējis neko no savas viltības un krāpšanas. Viņš vēl joprojām izmanto stratēģiju, kas bija veiksmīga ar Ievu. Viņš uzdod jautājumus par Dieva Vārdu un par Dieva nodomiem, cerot radīt šaubas un ievilināt mūs „sarunā”. Mums ir jābūt piesardzīgiem (1. Pēt. 5:8), lai stātos pretī viņa viltībām.

Salīdzini Mat. 4:3-10 ar 1. Moz. 3:1. Kādu līdzīgu triku sātans izmēģināja ar Jēzu, un kāpēc tas neizdevās? Kādu mācību mēs varam gūt no tā, kā Jēzus atbildēja sātana uzbrukumiem tuksnesī? Kā sātans mēģina to pašu izdarīt ar mums tagad? _____

SIEVIETE UN ČŪSKA

Izlasi 1. Moz. 3:2, 3. Kā sieviete atbildēja čūskai? Kādu kļūdu viņa pieļāva? _____

Lai gan Ieva skaidri zināja Dieva pavēli, kas parāda viņas vainu, viņa izsaka apgalvojumu, kas ir vairāk nekā tas, ko Dievs bija teicis, vismaz tā ir ziņots Bībelē. Dievs bija skaidri norādījis Ādamam un Ievai, lai viņi neēd no koka. Nekas nebija teikts, ka to nedrīkst aizskart. Tā kā mēs nezinām, kas pamudināja viņu to teikt, ir labāk daudz neprātot par tā izcelsmi. Nav šaubu, ka, domājot par augļa neaizskaršanu, tieksmei to aizskart vajadzēja būt mazākai.

Cik bieži mēs ar to pašu saskaramies mūsdienās, kad kāds nāk ar mācībām, kas gandrīz visos punktos saskan ar Rakstiem? Šie daži punkti, kas nesaskan, var sagraut visu. Maldī, lai gan tie ir sajaukti ar patiesību, tik un tā ir maldī.

Izlasi Mat. 15:7-9. Kādu rājienu Jēzus izteica rakstu mācītājiem un farizejiem attiecībā uz cilvēcisku prātojumu pievienošanu Dieva Vārdam? Salīdzini to ar Atkl. 22:18 un Kol. 2:20-23! Kādas briesmas rodas, ja mēs izdomājam likumus, kas, kā mēs domājam, pasargās mūs no grēka? 23. p. _____

Problēma ar grēku nav noteikumu trūkums, bet samaitāta sirds. Pat laicīgā sabiedrībā mēs bieži dzirdam aicinājumus izdot vairāk likumu pret noziedzību, lai gan to jau ir pietiekami. Mums tik daudz nav vajadzīgi jauni likumi, bet gan jaunas sirdis.

Kādos veidos mums var draudēt briesmas, ja sekojam tam, no kā šeit tiekam brīdināti? Standarti, kas balstīti uz Bībeles principiem, ir svarīgi. Jautājums ir, kā mēs varam būt droši, ka standarti un noteikumi, ko mēs pieņemam, nenovedīs mūs no ceļa? Līdzdali savu atbildi grupā! _____

PIEKRĀPTI PIERĀDĪJUMU DĒĻ

Izlasi 1. Moz. 3:4-6. Kādi principi noveda Ādamu un Ievu pie krišanas? Ko mēs varam mācīties no viņu pieredzes, kas var palīdzēt mums tikt galā ar visiem kārdinājumiem, ar ko saskaramies? _____

Sātānam izdevās ievilkēt Ievu sarunā un apšaubīt to, ko Dievs bija teicis un kāpēc. Tagad viņš saka Ievai, ka Dievs nestāsta patiesību un paskaidro, kādi ir Dieva motīvi, kāpēc Viņš ir aizliedzis viņiem ēst augļus. Pēc sātana vārdiem, Dievs attur no kaut kā laba, lai Ādams un Ieva pilnībā neizmanto savu potenciālu. To darot, sātans balstās uz savu iepriekšējo jautājumu par to, vai Dievs tiešām nav ļāvis viņiem ēst no kāda koka.

Ieva iet cauri trīs pierādījumu sērijām, kas liek viņai nonākt pie secinājumu, ka viņa varētu gūt labumu, ēdot augli. Pirmkārt, viņa redz, ka koks ir labs, lai no tā ēstu. Varbūt viņa redzēja, ka arī čūska ēd augli. Varbūt tā izteica komentārus par to, cik tas ir garšīgs. Interesanti, ka, lai gan Ādamam un Ievai bija teikts neēst no tā, viņa ievēro, ka tas ir „labs, lai no tā ēstu”. Pārrunājiet konfliktu starp sajūtām un skaidro „tā saka Kungs!”.

Otrā pierādījumu sērija, kas pārlicina Ievu ēst augli, ir tā patīkamais izskats. Nav šaubu, ka visi augļi dārzā ir skaisti, bet kaut kādu iemeslu dēļ Ievu īpaši piesaistīja auglis, ko piedāvāja sātans.

Augļa spējas padarīt gudru ir trešais iemesls, kāpēc Ieva gribēja ēst augli. Čūska pārlicināja viņu, ka augļa ēšana paplašinās viņas zināšanas un padarīs viņu līdzīgu Dievam. Protams, skumjā ironija šeit ir tā, ka, saskaņā ar Biblii, viņa jau ir līdzīga Dievam (1. Moz. 1:27).

Ir rakstīts, ka Ieva tika piekrāpta, bet Ādams netika (1. Tim. 2:14). Ja Ādams nebija piekrāpts, tad kāpēc viņš ēda? Ādams apzināti nepaklausīja Dievam, izvēloties sekot drīzāk Ievai, nevis Dievam. Cik bieži šāda rīcība ir redzama mūsdienās? Cik viegli mēs kļūdam kārdināšanā, skatoties un klausoties citos, lai arī cik pretēji šie vārdi un rīcība ir Dieva Vārdam! Ādams klausījās Ievā, nevis Dievā, un turpinājums tam ir murgs, ko sauc par cilvēces vēsturi (skat. Rom. 5:12-21).

TIESA UN ŽĒLASTĪBA ĒDENĒ. 1. DAĻA

1. Moz. 3. nodaļā pēc grēkā krišanas Kunga pirmie vārdi visi ir jautājumi: „Kur tu esi? [...] Kas tev ir teicis, ka tu esi kails? Vai tu neesi ēdis no koka, no kura Es tev aizliedzu ēst? [...] Ko tu esi darījis?”

Šiem jautājumiem seko Dieva pirmais paziņojums. Ko Dievs saka, uzrunājot čūsku, un kāda ir Viņa vārdu nozīme? Skat. 1. Moz. 3:14, 15. _____

Pārdomā, ar ko ir saistīts tas, kas šeit notiek. Dieva pirmais paziņojums kritušajai pasaulei ir sātana, nevis cilvēces nosodījums. Patiesām, pat šajā spriedumā sātanam Dievs dod cilvēcei cerību un evaņģēlija apsolījumu (15. p.). Pasludinot spriedumu sātanam, Viņš izsaka cerību cilvēcei. Neskatoties uz viņu grēku, Kungs nekavējoties atklāj Ādamam un Ievai glābšanas apsolījumu.

Ievēro arī to, ka tikai pēc šī apsolījuma, tikai pēc tam, kad ir dota žēlastības un glābšanas cerība 15. pantā (zināms arī kā „pirmais evaņģēlija apsolījums”), Kungs izsaka spriedumu Ādamam un Ievai: „Sievai Viņš sacīja: ‘Vairodam Es vairošu tavas sāpes un tavu radību mokas – sāpēs tev būs bērnus dzemdēt. [...]’ Un cilvēkam Viņš sacīja: ‘Tā kā tu esi klausījis savas sievas balsij...’” (1. Moz. 3:16, 17).

Nepalaid garām šo faktu: glābšanas apsolījums ir vispirms, tam seko spriedums. Tikai uz glābšanas fona tiek izteikts spriedums. Citādāk tiesa nenozīmētu neko citu, kā vien nosodījumu. Bet Raksti skaidri saka: „Jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, lai Tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur Viņu tiktu glābta.” (Jāņa 3:17).

Kāpēc ir tik svarīgi vienmēr atcerēties faktu, ka Dieva mērķis ir mūs glābt, nevis pazudināt? Kā savu grēku dēļ mēs zaudējam no redzesloka šo svarīgo patiesību? Tas ir, kā grēks mūs novērš no Dieva? _____

ŽĒLASTĪBA UN TIESA ĒDENĒ. 2. DAĻA

1. Moz. 1. un 2. nodaļā Dievs izsaka deklaratīvus paziņojumus (jeb pavēles), tādas kā: „Lai top spīdekļi debess velvē. [...] Lai zeme izdod dzīvus radījumus. [...] Nav labi cilvēkam būt vienam.” Visi šie paziņojumi ir saistīti ar radīšanu un ar cilvēces iedibināšanu šajā radītajā pasaulē. Kā mēs vakar redzējām, nākamais paziņojums, par ko rakstīts Bībelē, atrodas 1. Moz. 3:14, 15, kur Kungs piedāvā cilvēcei evaņģēliju.

Dieva pirmie vārdi Rakstos ir saistīti ar radīšanu, bet nākamie – ar pestīšanu, un tas tiek izteikts tiesas kontekstā. Tā tam vajadzētu būt. Galu galā, kāds būtu evaņģēlija mērķis, kādas gan būtu „labās ziņas”, ja nebūtu tiesas, nebūtu soda, no kā jātiek pasargātiem? „Evaņģēlija” koncepcija ietver sodu, ar ko mums nebūs jāsaskaras. Tā ir „labā vēsts”!

Lai gan mēs esam pārkāpuši Dieva likumu un lai gan Dievs tiesās šos pārkāpējus, Jēzū Kristū mums šis sods, ko neizbēgami ietver tiesa, nav jāizcieš.

Radīšana, evaņģēlijs un tiesa neparādās tikai Bībeles sākumā, bet arī tālāk. Izlasi Atkl. 14:6, 7. Kā šie pantī ir saistīti ar pirmajām trim 1. Mozus grāmatas nodaļām? Tas ir, kādas paralēlas domas ir atrodamas visos šajos pantos? _____

Atkl. 14:6, 7 mēs sastopamies ar Dieva kā Radītāja pasludināšanu, kas ir galvenā tēma 1. Mozus grāmatas pirmajās nodaļās. Atkl. 14. nodaļā tomēr vispirms ir minēts „mūžīgais evaņģēlijs” un tad seko paziņojums par tiesu, tāpat kā 1. Moz. 3. nodaļā. Tiesa ir, bet ne pirms evaņģēlija. Tāpēc arī mūsu tagadējās patiesības vēsts pamatam vajadzētu būt žēlastībai, labajai vēsti, ka, lai gan mēs esam pelnījuši sodu, pateicoties Jēzum, mums ir piedots, mēs esam šķīstīti un taisnoti. Bez evaņģēlija mūsu liktenis būtu tāds pats kā čūscai un tās sēklai, nevis kā sievietai un viņas sēklai. Un tas ir patiešām fascinējoši, ka šī labā vēsts izskan jau Ēdenē, Dieva pirmajos vārdos kritušajai pasaulei.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Dievs deva mūsu pirmajiem vecākiem ēdienu, ko Viņš bija paredzējis cilvēces uzturam. Atņemot kādam radījumam dzīvību bija pretēji Viņa plānam. Ēdenē nebija paredzēta nāve.” Elena Vaita „Counsels for the Church”, 228. lpp.

„Sātans attēlo Dieva mīlestības likumu kā savtīgu. Viņš paziņo, ka mums nav iespējams paklausīt tā priekšrakstiem. Mūsu pirmo vecāku krišanās un visās šausmās, kas tam sekoja, viņš apsūdz Radītāju, liekot cilvēkiem uzlūkot Dievu kā grēka, ciešanu un nāves autoru. Jēzum šī krāpšana bija jāatmasko.” Elena Vaita „Laikmetu ilgas”, 24. lpp.

„Bet cilvēks nebija atstāts ļaunā sekām, ko viņš bija izvēlējis. Sātanam izteiktajā spriedumā bija dots paziņojums par glābšanu. [...] Šis spriedums, izteikts mūsu pirmajiem vecākiem dzirdot, viņiem bija apsolījums. Pirms viņi dzirdēja par ērkšķiem un dadžiem, par smagu darbu un ciešanām, kam būs jābūt viņu daļai, vai par to, ka viņiem būs jāatgriežas pīšļos, viņi klausījās vārdos, kas nevarēja nedot cerību. Viss, kas bija zaudēts, pakļaujoties sātanam, var tikt atgūts Kristū.” Elena Vaita „Audzināšana”, 27. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet savas atbildes uz pirmdienas pēdējo jautājumu. Kādas likumus mēs izdomājam, kas var mūs padarīt par tādiem cilvēkiem, ko Jēzus nosodīja? Vienlaikus kādas saistības mēs varam izveidot, lai būtu vieglāk sekot Bībelei atklātajiem patiesības principiem?

2. Ieva uzticējās savām sajūtām, nevis ļoti skaidrajai Dieva pavēlei. Kāpēc mums ir tik viegli izdarīt to pašu?

3. Pārdomā acīmredzamos pretstatus starp radišanas stāstu un dažādajām evolucionārajām idejām, kas attēlo dabisko ļaunumu kā daļu no Dieva sākotnējā radišanas procesa. Kāpēc ir neiespējami saskaņot šādus konfliktējošus uzskatus par mūsu izcelšanos, pilnībā neiznīcinot skaidro Bībeles jēgu? Kāpēc pareiza izpratne par radišanu ir svarīga, lai iegūtu pareizu izpratni par krišanu?

4. Dažās kultūrās uzskats par burtisku sātanu nav nekas vairāk kā muļķība. Turpretī citas var būt apsēstas ar ļaunajiem spēkiem un ļaunajiem gariem. Kā tas ir jūsu kultūrā? Kādas ir tendences un kā jūs varat iemācīties iegūt pareizo līdzsvaru, runājot par pārdabiskas cīņas realitāti, kurā atrodamies?